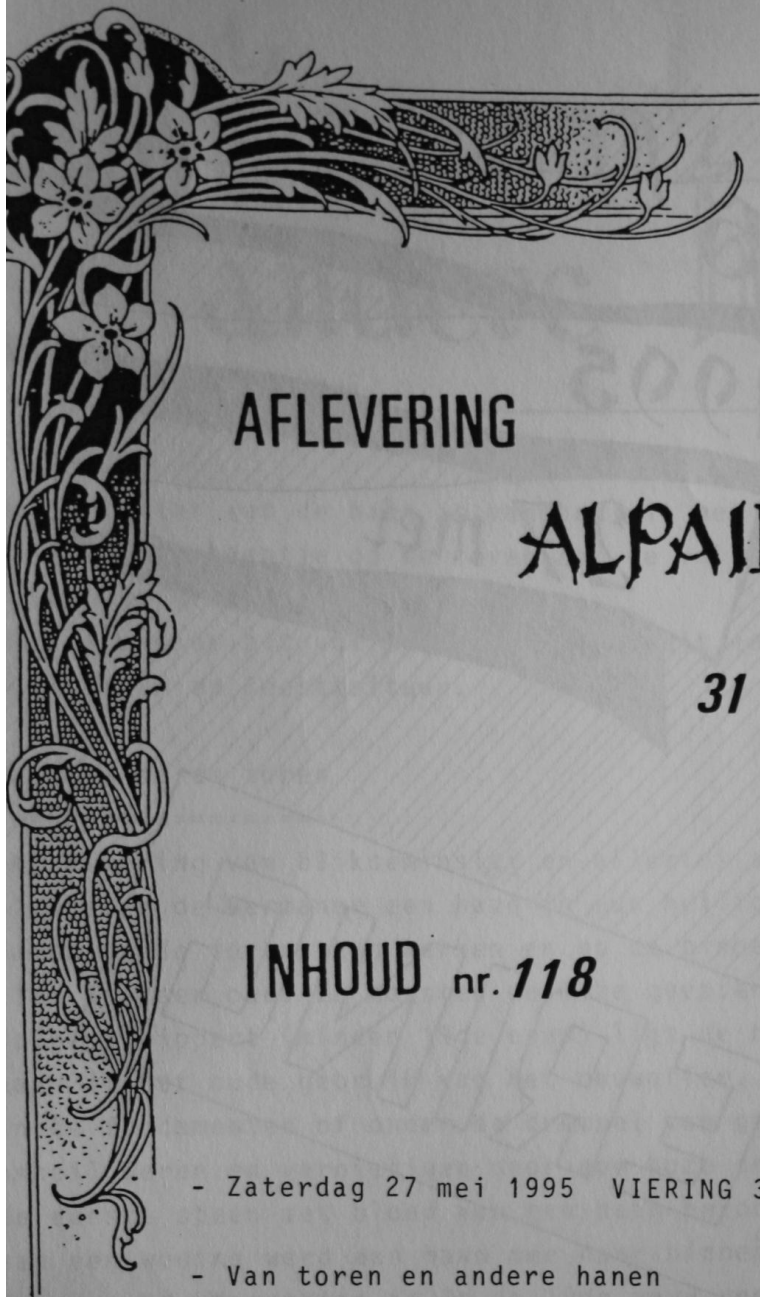

AFLEVERING

ALPAIDIS

31ste jaargang 1995

INHOUD nr. 118

- Zaterdag 27 mei 1995 VIERING 30 JAAR MUSEUM 't NIEUWHUYS
- Van toren en andere hanen
- Hoegaardse Gemeentepolitiek 1830 - 1990 (vervolg)
- Pachthof van Menières
- VOORDRACHT "De Nationale Parken U.S.A. (V.T.B. en Museum)
-

1965

1995

27 mei

VIERING

30 JAAR

MUSEUM

van toren en andere hanen

De symboliek van de haan is vanouds uit het volksleven niet weg te denken: van haantje op de toren tot de volkse wijsheis over seksualiteit en vruchtbaarheid.

De fiere haan zit vol symboliek en speelt een belangrijke rol in het volksleven en feestcultuur.

Haantje op de toren

=====

Ter afwering van blikseminslag en allerlei schadelijke invloeden plaatsten de Germanen een haan in hun heilige boom. Het gebruik van hanen op de torens van kerken en op de tinnen van burchten en kastelen is zeer oud. Ze moesten de boze geesten op afstand houden. Volgens Lippert (midden 19de eeuw) ligt de herkomst van de torenhaan in het oude gebruik van het bouwoffer. Men sloot een haan op in de fundamenteën of onder de drempel van gebouwen. Hij moest alle onheil weren en vernietigen door een boze demon bezweren. Soms werd de eerste steen met bloed van een haan bevochtigd. Bij het betrekken van een woning werd een haan mee naar binnen gebracht.

Van een kerktorenhaan is in de 19de eeuw reeds sprake te Brescia. Toen in 1091 de haan op de kathedraal van Coutance door de bliksem werd getroffen, veroorzaakte dit grote consternatie onder het volk. In de 12de eeuw mocht alleen de adel weerhanen op de woonsteden plaatsen. Alleen zij genoten dit voorrecht die, bij bestorming van een vijandlijke vesting, het eerst hun banier op de muur hadden geplant. De haan als symbool van Frankrijk is wellicht aan dit voorrecht van de inheemse adel toe te schrijven.

In zijn werk "Het Boerendak" stipt Cl. Trefois aan dat de haan als afweerteken op boerenhoven (o.a. in Westfalen) herinnert aan Donar, de donderraar die met de schittering van het hemelsvuur zijn vernietigende hamer naar de aarde slingerde.

In oorlogstijd zijn de hanen op de kerktorens het mikpunt van schietgrage soldaten.

In de oudheid

=====

De Egyptenaren zagen in de haan al een symbool van waakzaamheid en voorzichtigheid. Volgens de Grieken verbleef de haan in de omgeving van de god van de onderwereld Hades en Persephone, de door Hades ontvoerde en gehuwde dochter van Zeus en Demeter. Grieken en Romeinen zagen in de haan een voorbeeld van vechtlust. De Griekse veldheer Themistokles hield het zijn krijgers voor toen hij optrok tegen de Perzen.

In de Oudnoorse geestenwereld gold hij ook als een vogel van de onderwereld. In een zang van de Edda worden twee hanen vernoemd die in de nabijheid van de goden verblijven. De ene is een rode, vinnige haan, de andere draagt een gouden kam en heet fialar. Hij vertoeft in het bos van de vogels, een deel van Yggdrasil, volgens de Noorse mythologie de wereld-es. Bij de ondergang van de wereld wekt hij de goden en de helden, en kondigt hij met zijn gekraai de wereldbrand aan.

Christelijke symboliek

=====

Op een vroegchristelijke sarcofaag (4de eeuw) is een haan afgebeeld als symbool voor de verloochening van Christus door Petrus en als teken van zijn waakzaamheid als eerste paus.

Sarcofaag is een stene doods-kist, oorspronkelijk uit sponsachtige kalksteen uit de omstreken van Assus in Mysië vervaardigd.

Volgens Prudentius (ca.410) is de haan een gewijde voorbode van het licht die de duivelen en alle machten van de duisternis verjaagt.

"De haan kent het licht, zinnebeeld van Christus en verjaagt de nachtelijke spookbeelden". Hij is de stem van het licht, van Christus, zo stelde hij.

Men mag aannemen dat deze symbolische benadering aanleiding gaf tot het plaatsen van windwijzers in de vorm van een haan op de spitsen van de kerktorens. Hij staat als een fiere verdediger van zijn kerk en hij keert zijn gelaat steeds naar de aanstormende winden, die de boze machten verbeelden.

De haan begroet de zon, het licht in het oosten, en als dusdanig is hij een symbool voor het ware Licht, Christus. Hij is het zinnebeeld van de overwinning van de dag op de nacht, van het licht op de duisternis, van het goede op het kwade.

In verband met de passie van Christus betekent de haan de opstanding. Als attribuut van Petrus vertolkt hij de menselijke zwakheid en berouw. De heiligen Odilia en Veit pronken met hun haan als attribuut.

Vruchtbaarheid

=====

Als symbool van vruchtbaarheid heeft de haan een belangrijke rol gespeeld in de oogst- en bruiloftsgebruiken.

Bij het inhalen van de oogst werd op de laatste oogstkar oorspronkelijk een levende haan meegevoerd. Later werd die nagemaakt met behulp van de laatste schoof en tenslotte hield men het vaak bij een eenvoudige "mei", die dan ook de "haan" werd genoemd. In de oogsttijd sprak het volk over "den haan afpikken" (laatste tarwe), de haan inhalen, (laatste voer naar de hoeve rijden) en "den haan eten", verwijzend naar het oogstmaal. In sommige streken had de haan ook een functie in de bruiloftsriten, b.v. als bruidhaan. In Westfalen werd hij meegevoerd op de bruidswagen. Elders was er sprake van het "hanebier".

In Drente bestond het gebruik dat de burenen bij het huwelijk van een weduwnaar een paar hanen voor zijn deur lieten vechten. Aan de ene haan gaven ze de naam van de man, aan de andere die van de vrouw. Als deze laatste haan het gevecht won, kwam aan het spotten en schimpen geen einde. De hanen gingen de pot in en er werd een duchtige hanefuif gehouden.

De seksuele prestaties van de haan als heerser in het hoenderhok heeft door de tijden heen heel wat aanleiding gegeven tot volkse gezegden en pikante moppen.

Vader Cats wist het reeds "'t Is in huis geheel verdraaid, daer 't haantje zwijgt en 't hoentje kraait".

De haan fungeerde ook als orakeldier. Trouwlustige meisjes raadpleegden op kerstavond of in de nieuwjaarsnacht de hoenders : kraaide de haan dan was een ventje niet ver af, kakelde de hen dan werd het voorlopig nog niets.

Vechten twee hanen wanneer een bruisstoet naar de kerk gaat, dan wordt het een ongelukkig huwelijk. Loopt een haan voor iemands voeten over de weg, dan wacht hem een ongeluk.

Heemkundige kring

't Nieuwhuys v.z.w.

ERNEST OURYSTRAAT 2
3320 HOEGAARDEN

COR. ADRES: VIADUCTSTRAAT 195
3300 TIENEN 016/817235

UITNODIGING

museum 't nieuwhuys en

V.T.B. HOEGAARDEN PRESENTEERT :

NATIONALE PARKEN U.S.A.

Donderd. 23 maart 1995 om 20 uur organiseert VTB in het **Muzeum 't Nieuwhuys, E. Ourystraat 2** te Hoegaarden, een audio-visuele voorstelling over de **Nationale Parken in de USA.**

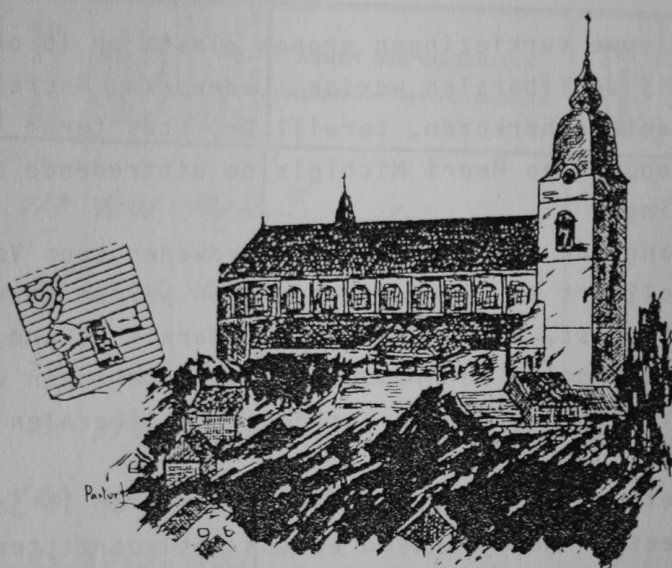
Voordrachtgevers zijn de heer en mevrouw DEMARSIN-OPSOMMER uit Leuven. Beiden zijn biologen en specialisten in de fotografie en de geluidstechniek. Gedurende 6 maanden bezochten ze 60 Nationale Parken in de USA.

De voorstelling duurt 2 x 55 minuten en 38 parken worden bekeken, waarbij de toeschouwers niet de indruk hebben van een opsomming, maar waarbij zij tot het laatste ogenblik geboeid blijven. Het gaat om vulkaan en lavaparken, parken met warmwaterbronnen, andere met gletsjers en meren. Maar ook de bekende parken komen aan bod zoals de Grand Canyon, de Bryce Canyon, Death Valley, Monument Valley, Yellowstone Park, Everglades enz.

De toegang is gratis !

Zij die meer inlichtingen wensen kunnen terecht bij Leontine Wuyts, Stoopkensstraat 80 te Hoegaarden, op telefoon 016/76 66 38.

Hoegaardse

Gemeente politiek

1830 - 1990

Nieuwe verkiezingen grepen plaats op 10 okt. 1926.

Bij de liberalen werden Lodewyckx, Sacreas, Drochmans en Peeters herkozen, terwijl Dr. Stes terug in de Raad werd opgenomen en Henri Michiels de uittredende Louis Tritsmans vervang.

Langs de katholieke kant verdwenen Leon Van Nerum, Amedée Collaert en Clement Peeters en werden vervangen door Oscar Finoulst, Henri Debroeck en Marain Evrard, terwijl Oscar Vandermolen en François Truyens herkozen werden.

Bijgevolg bleef de verhouding 6 liberalen en 5 katholieken.

Het was Dr. Leopold Lodewyckx die op 15 jan. 1927 tot burgemeester werd benoemd en ook het voorzitterschap van de liberale muziekfractie overnam, terwijl Sacreas 1° schepen bleef en Michiels het 2° schepenambt bekwam.

Dit gebeurde op 7 feb. en toen werd het proces-verbaal der beraadslagingen voor de eerste maal in het vlaams in de registers geschreven.

Tijdens de zitting van 8 nov. 1927 drongen de oudstrijders andermaal aan voor het oorlogsmonument, maar de gemeenteraad nam hieromtrent geen enkele beslissing. Politiek geknoei en gekibbel had immers de voorrang.

Op 24 dec. diende Drochmans zijn ontslag in en werd opgevolgd door de 69 jarige Arnold Toletti.

Op 29 nov. 1929 kwam Amedee Collaert (46 j.) terug in de Raad, ter vervanging van F. Truyens die gestorven was. De katholieken zochten naar de geschikte mannen, maar vonden de goede formule niet, om het reeds 33 jaar lange en sterk ingeankerd liberalisme te kelderen.

TABEL. IV.

10-10-1926

LIJST I.

Aantal zetels toegekend aan de lijst : 6
 Cijfer van verkiesbaarheid : 1214
 Aantal volledige lijststembrieven : 1034
 Te vermenigvuldigen door het getal aan de lijst toegekende zetels : 6

 6204

Produkt het aantal stemmen vertegenwoordigend, welke, bij overdracht, aan de kandidaten in de orde der voorstelling toe te kennen zijn (1).

LIJST II.

Aantal zetels toegekend aan de lijst : 5
 Cijfer van verkiesbaarheid : 1025
 Aantal volledige lijststembrieven : 446
 Te vermenigvuldigen door het getal aan de lijst toegekende zetels : 5

 3730

Produkt het aantal stemmen vertegenwoordigend, welke, bij overdracht, aan de kandidaten in de orde der voorstelling toe te kennen zijn (1).

NAMEN DER KANDIDATEN VOLGENS DE VOORSTELLINGSORDE	Aantal naamstemmen (2).	Aantal lijststemmen bij overdracht toegekend.	Aantal stemmen welke aan elken kandidaat toekomen. (Totaal der kolommen 2 en 3).	NAMEN DER KANDIDATEN VOLGENS DE VOORSTELLINGSORDE	Aantal naamstemmen (2).	Aantal lijststemmen bij overdracht toegekend.	Aantal stemmen welke aan elken kandidaat toekomen. (Totaal der kolommen 2 en 3).
Edmunt	118	1096	1214	Finoul	59	966	1025
Volcrant	27	1187	1214	Vanderwey	40	985	1025
Sarras	33	1181	1214	Gebruek	51	974	1025
Peeter Jule	20	1194	1214	Leuzens	98	805	903
Broelmann	126	1088	1214	Klaart	37	-	37
Stu	68	458	526	Vaunsgaard	70	-	70
Collette Krauss	34	-	34	Ernard	274	-	274
Peeter Haer	22	-	22	Sterkendries	10	-	10
Loachels	103	-	103	Pijers	37	-	37
Gesel	27	-	27	Peeter Elmsut	16	-	16
Gesb.	15	-	15	Collette Pulmar	13	-	13

(1) De overdracht dezer stemmen moet volgenderwijze geschieden:

Dere stemmen toekennen aan den eersten kandidaat tot het benooidig beloop opdat hun aantal, gevoegd bij dat der door dezen kandidaat bekomen naamstemmen, het cijfer van verkiesbaarheid overschot, het evenzoo toekennen aan den tweeden

kandidaat en zoovoorts, mits de orde van kandidaatstelling stijpt in acht te nemen, tot dat al de stemmen toegekend zijn.

(2) Tegenover den naam van elken kandidaat het totaal aantal naamstemmen inschrijven door hem behaald zooals het staat aangegeekend in de optellingstabel.

Ook in hun harmonie boterde het niet naar wens en Marain Evrard nam het voorzitterschap over van zijn vader.

Begin 1930 moest gestemd worden om aan de oudstrijders een toelage te geven voor hun vlag. De liberalen stemden voor maar de katholieken weigerden in blok. Wat hadden zij, tegen hen die het vaderland hadden gediend, of was het maar louter uit principie om de Witten te tergen ? In elk geval, de liberalen gaven 4.000 fr. aan de oudstrijders, doch van het oorlogsmonument werd niet meer gesproken.

De gemeentesekretaris Ausloos had zonder toelating zijn post verlaten, zodat er sancties moesten genomen worden.

De liberalen stelden 1 maand schorsing zonder wedde voor. Vier katholieken stemden tegen, wijl de vijfde zich onthield.

En steeds herhaalde dezelfde komedie zich, wat de ene wilde brak de andere af en vice-versa, zonder hun verstand te laten werken. Zij waren erger dan kinderen onder elkaar.

In 1930 werd ter gelegenheid van de 100e verjaring der Belgische Onafhankelijkheid een prachtige stoet ingericht en kregen de oudstrijders eindelijk hun monument.

Schepen Michiels gaf op 3 dec. 1931 zijn ontslag en werd door Toletti vervangen, terwijl Eduard Gesel, 51 j, in de Raad kwam.

Onder Burgemeester Lodewyckx werd een steungeld voor werklozen ingesteld, een belasting op het tewerkgesteld personeel ingevoerd en een nieuw Politie- en Brandweerreglement opgemaakt.

In 1930 werd te Hoegaarden heroprichting van de BWP (Belgische Werklieden Partij) een werkelijkheid.

De voorzitter werd Laloup Theophile, Engels Henri; sekretaris, Tritsmans Louis, penningmeester en verder Merckx Elie, Steenwinckels Frans, Dotremont Frans, Vanderstukken Louis en Mathys vormden het bestuur.

Theophile Laloup geboren op 27 juli 1901, te Kuntich, werd als tweede oudste zoon van zes kinderen uit een Christelijk arbeidersgezin reeds zeer vroeg betrokken met de moeilijkheden van de arbeiders.

Als arbeider leerde hij op zeer jonge leeftijd de uitbuiting kennen door de bazen, hij leerde wat een staking was en ook wanneer deze mislukte het soms erg was voor de arbeiders. Theophile Laloup toonde zich altijd solidair met zijn werkmakkers; hij was ook bij de eerste vakbonders.

Na zijn legerdienst in 1923 huwde Theophile Laloup met Bertha Tritsmans uit Hoxem en namen hun intrek in het huis 114 stoepkensstraat, alwaar hun zoon Henri Laloup op 27 maart 1925 werd geboren.

Door zijn opvoeding en zijn Christelijke-Socialistische levenservaringen had hij een bijzondere kijk op de verhouding tussen de Belgische Werklieden Partij en de Christelijke beweging.

Als arbeider bij de Belgische Spoorwegen in de graad van machinist nam hij daardoor een bijzondere plaats in bij zijn werkmakkers.

Het was dan ook normaal dat hij op 29 jarige leeftijd de BWP te Hoegaarden stichtte op het eind van het jaar 1930.

Men vergaderde voor de eerste keer in café gelegen op de hoek

LABEL IV. — Aanwijzing der titularissen.

9/10/1932

LIJST 1. SOC

Cijfer van verkiesbaarheid :

Aantal zetels toegekend aan de lijst : 1

Aantal volledige lijststembrieven . . . 327

Te vermenigvuldigen door het getal aan de lijst toegekende zetels . . . x 1

327

Producten dat het aantal stemmen tegenwoordigt, welke, bij overdracht, aan de kandidaten in de orde der voordracht toe te kennen zijn (1) . . .

LIB 2
LIJST 2

Cijfer van verkiesbaarheid :

Aantal zetels toegekend aan de lijst : 5

Aantal volledige lijststembrieven . . . 818

Te vermenigvuldigen door het getal aan de lijst toegekende zetels . . . x 5

4090

Producten dat het aantal stemmen tegenwoordigt, welke, bij overdracht, aan de kandidaten in de orde der voordracht toe te kennen zijn (1) . . .

NAMEN DER CANDIDATEN VOLGENS DE VOORDRACHTSORDE	Aantal naam- stemmen (2)	Aantal lijststemmen bij overdracht toegekend	Aantal stemmen welke aan elken candidaat toeko- men (Totaal der kolommen 2 en 3.)	NAMEN DER CANDIDATEN VOLGENS DE VOORDRACHTSORDE	Aantal naam- stemmen (3)	Aantal lijststemmen bij overdracht toegekend	Aantal stemmen welke aan elken candidaat toeko- men. (Totaal der kolommen 2 en 3.)
<i>Lucret</i>	44	162	206	<i>Koduyekx Leopold</i>	167	804	971
<i>Descamps</i>	17	165		<i>Sacris</i>	49	922	971
<i>Pessin</i>	11			<i>Boletti</i>	31	940	971
<i>Heuninckel</i>	7			<i>Tiraille</i>	117	854	971
<i>Eugels Albart</i>	7			<i>Peeters Jules</i>	28	570	598
<i>Hoobans</i>	3			<i>Gesel</i>	25		
<i>Eugels Henri</i>	3			<i>Bollen</i>	42		
				<i>Delescaille</i>	49		
				<i>Vauvraet</i>	55		
				<i>Lehugge Jean B.</i>	25		
				<i>Peeters Arthur</i>	35		

Het bureel onderlijnt de namen der kandidaten die het als werkelijk lid aanduidt.

(1) De overdracht dezer stemmen moet volgenderwijze geschieden:

van de koffiestraat (A. Putzeysstraat) bij Bertus.
Ze zouden een lijst voor de volgende verkiezingen indienen.

Einde 1932 stonden weer nieuwe verkiezingen voor de deur en andermaal kwamen de katholieken met nieuwe kandidaten op: van hun oude ploeg werd alleen Oscar Finoulst herkozen. De nieuwe intredenden leden waren Emile Lodewijckx (zoon van oud katholiek burgemeester en oom van de liberale burgemeester met dezelfde naam), Joseph Stockart, Clement Taverniers en Armand Lebegge.

Bij de liberalen bleven Lodewijckx Leopold, Sacreas, Toletti en Peeters Jules behouden, terwijl Michel Giroulle de enige nieuwe verkozene was. Deze werd op 21 feb. 1933 tot burgemeester aangesteld en ook tot voorzitter van de liberale harmoniefractie uitgeroepen, terwijl de katholieke fraktie onder leiding kwam van Emile Lodewijckx.

Zodoende zaten er nu 5 katholieken en 5 liberalen in de Raad en de 11e man die alles voor het zeggen kreeg en nooit verliezen kon was voor de eerste maal in de geschiedenis van Hoegaarden een socialist Ferdinand Sweerts, een nakomeling uit de oude Geslachten van Hoegaarden.

Met Sacreas en Toletti als schepen ving BurG. Giroulle een periode aan van onzekerheid, want bij elke stemming hing alles af van Sweerts, zijn stem was doorslaggevend, zodat hij altijd won. Doch hij ging met de liberalen mee, waardoor de katholieken in de minderheid bleven.

Het eerste mandaat van Giroulle werd gekenmerkt door een reeks ontslagnamen. Het begon op 21 april 1933 met Schepen Sacreas, die door de liberaal Alphonse Bollen in de Raad werd vervangen, doch in mei reeds ontslag nam en door Julien Delescaille opgevolgd werd, die het schepenambt toegewezen kreeg.

Op 21 maart 1935 kwam Oscar Van Osmael in de Raad, ter vervanging van zijn overleden liberale collega Gesel, en in 1936 gaf de gemeente sekretaris zijn ontslag, zijn functie werd afgeschaft en door een gewestelijke ontvanger vervangen.

Bij de katholieken ging het niet beter, daar was het Taverniers die op 24 jan. 1937 zijn zetel van raadslid overgaf aan Emile Koekelkoren; 39j. oud.

Op 30 oktober van hetzelfde jaar stapte Schepen Delescaille het af. De lib. Jean Baptist Lebegge trad toe tot de Raad, wijl Jules Peeters de schepenzetel kreeg.

Ook Lodewijckx was op 27 okt. gestorven en werd door koster Henry Willems opgevolgd.

Dus voortdurend nieuwe gezichten in de gemeenteraad, waar Sweerts als alleenstaande van zijn partij, nooit verliezen kon.

BURGEMEESTER GIROULLE M.

A handwritten signature in dark ink, appearing to be 'M. Giroulle', written in a cursive style.

Pachthof van

MENIERES

Een mooi pachthof te Hoegaarden, dat nooit in het daglicht werd gesteld omdat het verwijderd ligt van de dorpskom, is wel het huidige " Hof ter Meersche " op de Vroente n°67 aan de Gete.

De oudste sporen leiden ons naat de jaren 1702/1710, toen het bewoond werd door Henricus Van Autgaerden °1673 en Judith Van Symphoven °1679.

Het was toen eerder nog een kleine hoeve " 't geleygxke van Riekes, genaamd.

Zijn vrouw was de zuster van Guillaume Van Symphoven, Kapitein van de Politie te Hoegaarden, die aan de oorsprong lag van de dorpsruzie van 1749, omwille van de Molenweg (huidige Pastorijstraat).

In 1706 zou de hoeve geplunderd geweest zijn door troepen van Malborough, die vanuit Geldenaken door Hoegaarden naar Meldert trokken.

Het gezin Van Autgaerden - Van Symphoven kregen acht kinderen:

- 1 - Hendrik °1702 +1763 gehuwd ca. 1732 met Catherine Van Hagedoren en een tweede huwelijk in 1744 met Elisabeth Vandenbempt
- 2 - Catharina °1704 +1705
- 3 - Jan Baptist °1705
- 4 - Maria Catharina °1707 +1788 gehuwd in 1729 met Jan Baptist Van Ex
- 5 - François °1709 (zie verder)
- 6 - Jeanne ° 1712
- 7 - Pierre ° 1714
- 8 - Guillaume °1716 +1724

Henricus Van Autgaerden, was huurbrouwer en overleed in 1718. Zijn weduwe zette het landbouwberoep voort, eerst met de hulp van haar oudste zoon, later geholpen door de anderen.

Toen de oudste zoon rond 1732 trouwde en het huis verliet, was het zijn broeder François die hem verving.

Deze trad in 1735 op zijn beurt in het huwelijk met Françoise Vandermolén °1714, dochter van Brouwer en Schepen Bernard Vandermolén en Elisabeth Van Osmael.

Zij was de zuster van Henri Vandermolén, pastoor van Overlaar, Bost en Rommersom, die het huwelijk in de hand zou gewerkt hebben.

Zij bleven op de hoeve inwonen, waar François ook bier begon te brouwen en hierin geholpen werd door Meester-Brouwer Carolus Van Nerum, wiens brouwerij gelegen was naast het "Geleyg" van Van Autgaerden.

Na de dood van hun moeder (Judith Van Symphoven) in 1755, traden haar kinderen uit de onverdeeldheid. Het pachthof ging over op François, die er stallen liet bijbouwen en de brouwerij vergroten.

Uit het echtpaar Van Autgaerden - Vandermolén werden 10 kinderen geboren:

- 1 - Judith °1736 + vóór 1778
- 2 - Henri °1737 + vóór 1742
- 3 - Jean-François °1740 + vóór 1778 gehuwd in 1761 met Anne Cath. Mertens
- 4 - Henri °1742 + na 1803, Pastoor te Overlaar, Bost en Rommersom, ter opvolging van zijn oom en peter Henri Vandermolén.
- 5 - Catherine °1745 +1823 gehuwd 1768 met Brouwer Jacques Philippe Van Nerum, die zijn vader Carolus als brouwer had opgevolgd. Het was haar broeder Henri geweest, die het huwelijk had bewerkt.
- 6 - Jean-Baptiste °1747 (zie verder)
- 7 - Elisabeth °1750 gehuwd 1777 met Jean François Modave
- 8 - Marie Therese °1752 + vóór 1778
- 9 - Bernard °1755 + vóór 1778
- 10- Marie-Françoise °1757 werd begijn te Tienen.

François Van Autgaerden leefde ten tijde van de Grote Regentie onder Meier Collard en werd in 1747 en 1748 tot burgemeester van de Dorpsraad gekozen.

Hij maakte deel uit van de machtige Brouwersgilde, wijs zijn dochter Catharina door haar huwelijk opgenomen werd bij de V bevoorrechte Geslachten van Hoegaarden.

Zijn vrouw stierf in 1773 en hij in 1777. De akte van deling onder hun kinderen werd opgesteld door Not. Renier Lintermans uit Hoegaarden, in jan. 1778. Het nalatenschap bedroeg 28 bunders land onder Rommersom, Overlaar en Houtem en werd evenredig verdeeld onder de nog in leven zijnde kinderen.

Het ouderlijk pachthof was op 7 november 1777 in voordoning gegeven aan Jean Baptist Van Autgaerden.

Deze laatste was in 1776 gehuwd met zijn kleinnicht Clara Bueckens °1744, dochter van Burgemeester Bartholomeus Bueckens (die in 1749 samen met zijn schoonvader Guillaume Van Symphoven de volksruzie te Hoegaarden had uitgelokt) en van Catherine Van Symphoven.

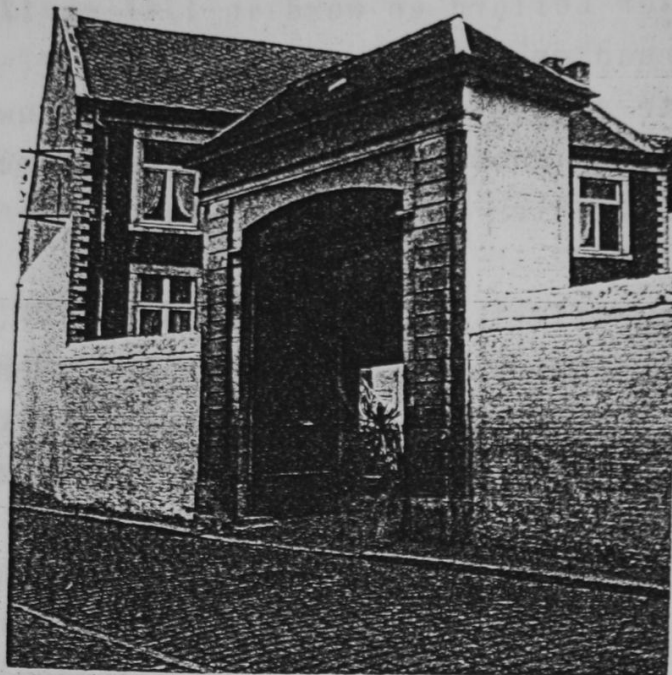
Hij was notaris en landmeter en werd in 1789 tot burgemeester verkozen, doch lokte een volksoproer uit en ontroonde de Hoegaardse Regentie.

Vanaf toen trad hij in de geschiedenis. Hij bereidde te Hoegaarden de revolutie voor, verklaarde zich verstoekte "republikein" en spuwde al zijn haat uit tegen het oud-Regiem.

Bij de komst der fransen werd hij Nationaal Agent en Kanton Commissaris (zie Schrikbewind te Hoegaarden en "Stamboom van het Geslacht Van Autgaerden")

Hij droeg de bijnaam "Meniëres" (Mijnheer) en zo werd vanaf toen ook het pachthof genoemd, waarvan hij de woonvleugel restaureerde en verfraaide en een typische deuroplijsting liet aanbrengen. Het geheel werd met muren omringd en een classicistische inrijpoort gebouwd. Meermaals werd zijn poort door de vijanden van de Franse Republiek besmeurd en in 1799 werd het pachthof bijna bestormd en geplunderd door een groep Brigands.

Het pachthof de Meniëres werd vermeden en vervloekt, omdat er franse officieren en wetdienaars samenkwamen en plannen smeedden tegen de aanhangers van het Oud-Regiem, wijs Notaris Van Autgaerden er met zijn sansculotten muts rondliep om zijn vijanden te tergen.

Tijdens de Besloten Tijd grepen er regelmatig bijeenkomsten plaats van Municipalen, die er beraadslaagden vooralleer zich naar de "Mairie" in 't Nieuwhuys te begeven.

Van Jean Baptist Van Autgaerden wordt beweerd dat hij zijn franse ducaten in boterkroegen bewaarde en in de grond stak uit schrik voor de dieven.

Uit zijn huwelijk sproten vijf kinderen:

- 1 - Jean Bapt. °1777 +1840 gehuwd in 1800 met zijn nicht langs vaderskant Françoise Van Nerum. Was burgemeester van Hoegaarden van 1804 tot 1808.
- 2 - Jean Henri °1779 +1832 gehuwd 1804 met Cath. Nys en een 2e maal gehuwd in 1816 met Therese Nys.
- 3 - Marie Therese °1781
- 4 - Anne Marie °1782 (zie verder)
- 5 - Guillaume °1786 +1827 gehuwd in 1816 met Barbe Calu.

Na de dood van "Meniëres" in 1804, bleef zijn weduwe met haar twee jongste kinderen op het pachthof wonen, zij stond als rentenierster opgegeven.

In 1816 trad ook haar zoon Guillaume in het huwelijk zodat zij nog alleen met Anne Marie overbleef. Deze had zich voorgenomen, niet te trouwen zolang haar moeder zou leven.

Na de dood van haar moeder in 1827 werd het nalatenschap geregeld en kwam het pachthof aan Anne Marie.

In 1830, op 45 jarige leeftijd trad zij in het huwelijk met haar 69 jarige kozijn langs moederskant, Dr. Henri Van Nerum, burgemeester van 1818 tot 1812 en later raadslid en met wie ze reeds vele jaren betrekkingen had.

Hij was in de Conspiratie geweest tegen zijn eigen kozijn en latere schoonvader Not. Jean Bapt. Van Autgaerden.

Zij waren de rijkste inwoners van Hoegaarden en bezaten samen twee grote hoeven (hij in de Nieuwstraat, heden Ern. Ourystraat 16, 18 en 20 en zij het ouderlijk pachthof op de Vroente en 27 Ha grond.

Het echtpaar Van Nerum - Van Autgaerden lag voortdurend in geburenruzie met hun kozijn Dr. Jean Bapt. Van Nerum, wiens eigendom paalde aan het pachthof "Menières".

De dichtgemetste vensters zijn hiervan nog het bewijs. Anne Marie Van Autgaerden was een oude feeke en waande zich nog steeds de dochter van de almachtige Republiekeinse heerser.

Hun wederzijds testament vermeldde "alles aan de langstlevende" Hij overleed in 1844 en zij in 1869.

Zij hadden geen kinderen. Door haar nieuw testament opgemaakt ter studie van Not. Dassis te Tienen, legerde zij al haar bezittingen aan haar twee nichtjes Eugenie °1820 en Josephine °1823, kinderen van haar broeder Guillaume.

Deze universele erfgenamen verkochten de hoeve in de Nieuwstraat en vestigden zich samen op het pachthof "Menières" Zij bleven ongehuwd en leefden er als renteniersters van al hun grondbezittingen. Zij waren hardvochtig en lieten de honden los als er iemand aan de poort kwam.

Joséphine Van Autgaerden stierf in 1902 en haar zuster Eugenie (+ 1905) verkocht on 1903 het pachthof aan haar neef Henri Victorien Stockmans (°22.3.1846) zoon van haar zuster Anne Marie (gehuwd met François Stockmans)

Deze Henri Vic. Stockmans was te Antwerpen gehuwd in 1876 met Eugenie Schaeps en had 5 kinderen, Eduard en Ferdinand die zich te Antwerpen zouden vestigen, Louis en Frans (deze laatste werd te Hoegaarden "Commissaris" genaamd en een dochter Bertha.

In 1935 na de dood van hun ouders erfden deze kinderen het pachthof en verkochten het op 28.2.1924 aan Theophile Lebegge (°1898), zoon van Gustaaf Lebegge en Barbe Gilles en gehuwd met Marie Stephanie Courtois (°1899). Vanaf toen noemde de hoeve zich "'t Pachthof Lebegge" Zij kregen drie kinderen:

1 - Henri °1925 gehuwd met Julie Hendrickx (°1926 uit Outgaerden en wiens overgrootvader afkomstig was uit Houtem St. Margriet) in 1955 Hadden 3 kinderen Beatrice °1954 Ingrid)1959 en Luc °1966

2 - Julie °1928 geh. in 1951 met Jozef Van Hagendoren °1925.

Twee kinderen Guido °1951 en Christine °1954

3 - Fernande °1934 geh. in 1960 met Andre Hendrix zij hadden drie kinderen Johan °1962 Filip °1964 en Bart °1967

Henri Lebegge was landbouwer en bleef op de ouderlijke pachthoeve inwonen.

Zijn vader pachter Theophille Lebegge stierf in 1978 en zijn moeder in 1984.

De drie kinderen traden uit onverdeeldheid en het prachtig pacht-hof kwam in 't bezit van Guido Van Hagendoren (zoon van Jozef Van Hagendoren en Julie Lebegge)

Hij liet het restaureren en schonk er de naam aan van " Hof ter Meersche" mooi klinkend voor het Pajottenland, maar misplaatst voor Hoegaarden.

o o o o o o o o o o o o o
- - - - -